

majd teljes őszinteséggel feltárta annak valóságos helyzetét. Problémái közül meg kell említenünk, hogy az évvégi vizsgákon két tárgyból megbukott tanonc javítóvizsgálat nélkül léphet magasabb osztályba; a tanonc évközben akkor iratkozik be az iskolába, mikor szerződést köt és tekintet nélkül arra, hogy tanulmányait befejezte-e, akkor szabadul fel és hagyja el az iskolát, mikor szerződése lejár. A bajokat a kereskedelemnek képezéshez való kötése hivatott orvosolni. Az előadás a szakoktatásunk e legtöbb problémájú iskolafaját tökéletesen megvilágította. A hozzászólások elsősorban a helybeli kereskedőtanonciskola helyzetére és az önálló tanonciskolai tanárképzésre vonatkoztak.

Kívánatos lenne, hogy a jövő tanévben a többi szakiskola életébe és problémáiba is bepillantást nyerhessünk.

Lakner Károly.

A Délmagyarországi Nevelők Egyesülete polgári iskolai szakosztálya március 4-én tartotta előadó gyűlését. *Kratofil Dezső* gyakorló iskolai felügyelő igazgató, a szakosztály alelnöke nyitotta meg az ülést. Elsőnek *dr. Mester János* egyetemi ny. r. tanár, az egyesület elnöke szólalt fel. Összetartásra hívta fel a Délvidék minden rendű-rangú nevelőjét, mert csak az egymást ismerő és az egymás munkája iránt érdeklő nevelőtársadalom dolgozhat össze a nemzetnevelés érdekében. Ezután *Vicsay Lajos* gyakorló polgári iskolai tanár

adott elő *Széchenyi, a nemzetnevelő (párhuzam Szent István és Széchenyi között)* címmel. Előadó érdekesen fejtegette azt a feltűnő hasonlatosságot, ami a két legnagyobb nemzetnevelő élete és munkássága között volt. Életük főbb megnyilvánulásai — a szülői ház, ifjúkoruk, hivatástudatra ébredésük, a munkában való magukramaradásuk s életük alkonyának vigasztalansága — mind egyezést mutatnak. De ugyanígy végigvezetett előadó nemzetnevelő munkásságukon is, mindenhol párhuzamot vonva első szent királyunk és az új magyar állam megalkotója, Széchenyi működése között. Egyezett világnézettük, hivatásukba vetett rendíthetetlen hitük, saját életük nemes példája, a távoli jövő számára építés szent tudata s a mód, ahogyan ezt a jövőépítést megindították. Rendelkeztek a nemzetnevelő minden követelményével s tudásukat, éleslátásukat, jövőbelátásukat, örökös önművelődésük árán szerzett életbölcseységüket áldozták az embekefeletti munkába, csak hogy nemzetüket felvirágoztassák s a Nyugatéhoz hasonlítsák. Mintha két testben egy lélek lettek volna — állapította meg az előadó mélyre szántó fejtegetéseiben. *Dr. Mester János* elnök mondott köszönetet az értékes előadásért, az új gondolatokért, amelyeket felvetett s annak a reményének adott kifejezést, hogy a két nemzetépítő egybevetését teljesen feldolgozva mihamarabb közreadja az előadó.